

ΚΑΙΤΗ ΦΛΩΚΟΥ ΚΩΤΣΑ

ΤΑ ΡΟΔΑ ΤΗΣ ΑΝΔΑΛΟΥΣΙΑΣ

εκδόσεις
**Μιχαήλ
Σιδερη**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ	9
Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΨΑΧΝΕΙ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ	11
Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΠΟΨΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ	14
Η ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ	17
Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ	23
ΟΙ ΥΠΟΨΙΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΙ	26
Η ΚΥΡΙΑ ΑΜΑΛΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ	30
ΣΥΛΛΗΨΗ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ	38
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡ ΣΤΑΜΑΤΗ	41
Η ΕΞΩΣΗ	46
Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ	50
Η ΑΜΑΛΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ	53
ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ	56
ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ	61
Η ΑΜΑΛΙΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ	64
ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ	69
Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΗ	71
ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ	76
Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ	79
Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ	82

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΡΩΤΕΥΕΤΑΙ	86
ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ	89
Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΛΛΑΖΕΙ	91
ΤΟ ΡΟΛΟΪ-ΑΝΤΙΚΑ	98
Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΓΥΡΙΖΕΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ	101
Η ΚΥΡΑ-ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΡ ΜΙΧΑΛΗΣ	103
Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ	106
ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ	109
ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ	111
Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΖΩΗ ΤΟΥ	114
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΦΑΝΕΡΩΝΕΤΑΙ	118
Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ	120
ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΚΑΛΕΡΙ	124
Ο ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ	127
Ο ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ	129
Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ	134
Ο ΓΑΜΟΣ	138

Η εγκατάσταση στην Αθήνα

Βρισκόμαστε στην Αθήνα, στα μέσα της δεκαετίας του 1960. Ο Αλέξανδρος Μαρκάκης και ο Διαμαντής Παπαγεωργίου είναι φίλοι και συγχωριανοί. Έχουν έρθει από το χωριό τους, ένα μικρό, ορεινό χωριό έξω από τα Γιάννενα και νοικιάζουν ένα φτηνό υπόγειο σε μια πολυκατοικία, κάπου, μακριά από το κέντρο της πόλης.

Ήρθαν με όνειρα και φιλοδοξίες. Με το απολυτήριο του Γυμνασίου στην τσέπη και με λίγα αγγλικά, νόμιζαν πως θα κατακτήσουν τον κόσμο.

«Η Αθήνα είναι μεγαλούπολη. Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες, τα υπουργεία, οι εταιρείες, τα γραφεία, όλα είναι συγκεντρωμένα εκεί. Έχει το λιμάνι του Πειραιά, έχει εμπόριο, καταστήματα, βιομηχανίες. Υπάρχουν τόσες προοπτικές για ένα καλύτερο μέλλον».

Αυτά έλεγαν μεταξύ τους, και ζήτησαν την ευχή των γονιών τους για να έρθουν στην Αθήνα. Τα λίγα χρήματα που είχαν, τελείωσαν γρήγορα. Την αισιοδοξία τους και τον ενθουσιασμό τους, γρήγορα τα διαδέχτηκε η απογοήτευση.

Προσγειώθηκαν πολύ απότομα. Τα γραφεία και οι εταιρείες δώσανε τη θέση τους σε περιστασιακά μεροκάματα εδώ κι εκεί, σε οικοδομές, στην υπηρεσία

καθαριότητας του δήμου, σε εστιατόρια, σε συνεργεία αυτοκινήτων, μέχρι και μπέιμπι σίτερ έγιναν. Φυλούσαν τα παιδάκια στην πολυκατοικία που έμεναν.

Ο Αλέξανδρος άρχισε να μελαγχολεί. Δεν ήταν αυτή η ζωή που ονειρευότανε. Τον έπαιρνε το παράπονο. Ένα μεσημέρι, γυρίζοντας ο Διαμαντής στο σπίτι, τον βρήκε να κλαίει.

– Τι κάνεις, βρε Αλέξανδρε; Κλαις; Δεν είπαμε να έχουμε θάρρος; Θα το κυνηγήσουμε. Δεν θα το βάλουμε κάτω. Θυμάσαι εκείνη την εγγλέζικη παροιμία; «Έχασες τα λεφτά σου; Δεν έχασες τίποτα. Έχασες την τιμή σου; Κάτι έχασες. Έχασες το θάρρος σου; Τα έχασες όλα». Έλα, σήκω να φάμε. Κοίτα τι έφερα!

Είχε φέρει ψητό κοτόπουλο, πατάτες τηγανητές, μια ρώσικη σαλάτα και μια φρατζόλα φρέσκο ψωμί.

– Διαμαντή, πού τα βρήκες όλα αυτά; Έχουμε μια βδομάδα να κάνουμε μεροκάματο!

– Βρήκα δουλειά, αδελφέ. Σ' ένα ψητοπωλείο. Από αύριο αρχίζω. Ζήτησα από το αφεντικό μια προκαταβολή. Θα του πω και για σένα.

Αυτή η είδηση χαροποίησε τον Αλέξανδρο.

– Θα σε κρατήσει μόνιμα; ρώτησε τον Διαμαντή.

– Μακάρι, φίλε μου. Αυτό ελπίζω. Βέβαια όλα αυτά είναι προσωρινά. Δεν ξεφεύγουμε από τον στόχο μας. Εσύ να ψάχνεις τις αγγελίες στις εφημερίδες μήπως βρούμε κάτι καλύτερο.

Φάγανε με όρεξη, και ύστερα, ο Αλέξανδρος πήρε ένα αγγλικό βιβλίο κι άρχισε να το διαβάζει. Έπρεπε να φρεσκάρει τις γνώσεις του.